

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **E. K.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 2. 2021, č. j. 30 A 94/2019 – 67,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včasnou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2019, č. j. MV-119671-4/SO-2019. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 7. 2019, č. j. OAM-1841-18/PP-2019 o zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. V návrhu uvedl, že se obává likvidace svého soukromého a rodinného života, neboť všichni jeho rodinní příslušníci jsou v současné době v České republice. V této souvislosti poukázal na to, že zde žije již 12 let a že tu strávil celé své dospívání. Za tuto dobu si v České republice vytvořil mimořádné sociální vazby a plně se integroval do české společnosti – hovoří plyně česky, dokončil povinnou školní docházku, pokusil se vyučit se lakýrníkem a snaží se pomáhat svému bratrovi v podnikání. Stěžovatel dále uvedl, že přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti je naprosto klíčové pro uplatnění jeho procesních práv v soudním řízení. O všechna řízení vedená v jeho věci se stěžovatel zajímal a je pro něj důležité být v osobním kontaktu se svým právním zástupcem. Domnívá se také, že je jeho právem mít možnost osobně ovlivnit vedené řízení a být za tímto účelem k dispozici na území České republiky. Na závěr pak doplnil, že se nedomnívá, že by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma jiným osobám nebo že by tímto rozhodnutím mohl být ohrožen důležitý veřejný zájem.

[3] Žalovaná nesouhlasí s tím, aby Nejvyšší správní soud přiznal stěžovatelově kasační stížnosti odkladný účinek. Uvedla, že na území České republiky pobývá pouze stěžovatelův bratr,

který má české státní občanství. Zbývající členové stěžovatelovy rodiny, tj. matka, otec a dvě sestry, nejsou držiteli žádného pobytového oprávnění, a proto není pravda, že by těžiště stěžovatelova rodinného života bylo aktuálně realizováno z území České republiky. Žalovaná nepovažuje stěžovatele za řádně integrovaného cizince, neboť ve svých 20 letech má pouze základní vzdělání a žádný relevantní pracovní závazek. Žalovaná připustila, že si stěžovatel za dobu svého pobytu na území České republiky vytvořil určité sociální vazby, poukázala však, že je žádným způsobem neidentifikoval. Nepřiznáním odkladného účinku nedojde podle žalované ani k zásahu do práva na spravedlivý proces. Skutečnosti, ve kterých stěžovatel spatřuje zásah do tohoto práva, jsou toliko povšechné a neodůvodňují nutnost setrvat na území do skončení řízení o kasační stížnosti. Za této situace má žalovaná za to, že nepřiznáním odkladného účinku nedojde u stěžovatele k nenahraditelné újmě.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil stěžovatelův návrh i vyjádření žalované a dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele kasační stížnosti přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (v řízení o kasační stížnosti stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. První podmínkou pro přiznání odkladného účinku tak je existence nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Druhou podmínkou pak je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Obě tyto podmínky přitom musí být splněny současně.

[6] Z uvedeného vyplývá, že institut odkladného účinku má mimořádnou povahu, neboť základním pravidlem je, že kasační stížnost odkladný účinek nemá. Odložit účinky kasační stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu lze proto pouze výjimečně, pokud újma, která stěžovateli hrozí, je reálná, není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž významná a jejíž vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58).

[7] Z uvedených požadavků nelze vyvozovat, že k přiznání odkladného účinku stačí újmu ve stanovené intenzitě pouze tvrdit. Mimořádná povaha tohoto institutu totiž Nejvyššímu správnímu soudu neumožňuje, aby návrhu na odkladný účinek vyhověl pouze na základě obecných či nepodložených tvrzení, neboť v takovém případě by přiznání odkladného účinku bylo pouhou formalitou a nikoli výjimkou. Nezbytnou podmínkou k přiznání odkladného účinku je tak nejen konkrétní tvrzení o hrozící újmě, ale i prokázání skutečnosti, že tato újma stěžovateli opravdu hrozí.

[8] V posuzované věci se však stěžovatel omezil pouze na obecná a ničím nepodložená tvrzení o újmě spočívající v likvidaci jeho rodinného a soukromého života. Tuto újmu ovšem nikterak nekonkretizoval a hlavně neprokázal. Pouhý poukaz na skutečnost, že stěžovatel v České republice pobýval celé své dospívání jakožto klíčové době pro svůj rozvoj, v níž si utvořil mimořádné vazby, že zde dokončil povinnou školní docházku a že i celá jeho rodina je situována na území České republiky, není natolik konkrétní tvrzení, které by soudu umožňovalo akceptovat,

pokračování

že stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku hrozí vážná újma, a to ani ve spojení s argumentací právem na spravedlivý proces.

[9] Zpřetrhání rodinných vazeb jistě může být důvodem pro přiznání odkladného účinku, nicméně stěžovatel nejdříve musí vysvětlit a prokázat, proč nyní nelze po jeho rodině spravedlivě požadovat, aby spolu se stěžovatelem realizovala společný rodinný život v zemi původu. Stejně tak pouhé tvrzení o možnosti osobně ovlivnit vedené soudní řízení nevysvětluje, proč by nepřiznáním odkladného účinku bylo zasaženo do stěžovatelova práva na spravedlivý proces za situace, kdy Nejvyšší správní soud rozhoduje o kasační stížnosti zpravidla bez jednání. Tvrzené mimořádné vazby vyplývající z dlouhodobého pobytu v České republice pak stěžovatel nekonkretizoval vůbec. Nejvyššímu správnímu soudu proto není jasné, které vazby by nepřiznáním odkladného účinku byly ohroženy.

[10] S ohledem na to Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebyly splněny, neboť stěžovatel neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud proto stěžovatelově návrhu nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 téhož zákona nepřiznal, neboť není naplněna již první ze dvou výše uvedených zákonných podmínek. Druhou podmínkou, tj. zda přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, se proto Nejvyšší správní soud již nezabýval, neboť soud může kasační stížnosti přiznat odkladný účinek pouze tehdy, jsou-li splněny obě podmínky současně.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. května 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu